

13. desember: Den hellige Lucia

«Santa Lucia, Santa Lucia!». Nesten alle barn i Norge har vært med å feire Lucia-fest. Lucia, med hvite klær, lys på hodet og lussekatter i en kurv. Men ikke alle vet hvem Lucia var. Det skal du få høre nå.

Lucia var et barn, en vakker liten jente, og hun levde for nesten 2000 år siden, på 2-300 tallet. Hun ble født i en rik familie på Sicilia, den lille øyen som ligger ved spissen av støvelen på Italia-kartet. Men pappaen til Lucia døde da hun var liten, så hun vokste opp med bare mammaen sin, akkurat som noen barn i dag også vokser opp med bare én av foreldrene sine.

Da Lucia var liten, lærte hun om Gud, og hun begynte å tro på Gud av hele sitt hjerte! Hun ble så rørt av fortellingene om Jesus og så glad i Jesus, at hun ikke hadde lyst til å gifte seg en gang. Hun hadde heller lyst til å bruke all sin tid sammen med Gud og gjøre det han ville. Så mens hun enda var barn, ba hun til Jesus og lovet at hun aldri skulle gifte seg.

Men da Lucia var blitt stor, hadde moren hennes likevel funnet en mann til henne. Moren mente nok bare å være snill, men Lucia ble fortvilet. Hun skulle jo ikke gifte seg! Hun fortalte moren hva hun hadde lovet Jesus, og hun ba til Gud om at hun skulle få slippe å gifte seg.

Da hendte det en dag at moren til Lucia ble syk. Lucia, som hadde så stor tro på Gud, tok med seg moren sin til Den hellige Agathes grav, i håp om at hun kunne be ekstra for moren. Den hellige Agathe var nemlig en annen jente som også hadde viet hele livet sitt til Gud, og Lucia visste at Gud blir glad når mange ber til han. Hun håpet derfor at Gud ville høre dem når de ba sammen, hun og Den hellige Agathe.

Da de endelig var framme ved Den hellige Agathes grav, ba de sammen om at Lucias mor skulle bli frisk. Da fikk Lucia med ett se Den hellige Agathe i et syn. Og Agathe sa til henne: «Hvorfor ber du meg om det du selv kan gi moren din? Din tro helbreder din mor!»

Da ble moren frisk, og hun skjønte at det var Lucias bønn som hadde blitt hørt. Da lovet moren at hun ikke skulle tvinge Lucia til å gifte seg, og at hun skulle få lov til å vie hele sitt liv

til Jesus. Hun fikk også lov til å gi pengene og tingene hun egentlig skulle tatt med seg når hun giftet seg, til de fattige.

Men det var flere menn som ønsket å få Lucia. En av dem ble forelsket i henne, og spesielt de vakre øynene hennes. Men Lucia lot seg ikke smigre. Hun tok ut øynene sine og sendte dem til ham på et fat. Da skjedde det et under, for gjennom øynene hennes, fikk han se det virkelige lyset, Jesus, og han begynte å tro. Han lot seg døpe og ble en kristen. Og Lucia fikk nye øyne av Gud, og de var enda vakrere enn de første!

Historien om Lucia er ikke slutt enda. Nå brukte hun tiden sin og kreftene sine til å hjelpe de fattige og hjelpeløse. Troen hennes på Jesus ble også sterkere. Men det var ulovlig på den tiden å tro på Jesus, og på Sicilia var det en mann som representerte keiseren og som skulle se til at de kristne ikke fikk praktisere sin tro. Han het Paschasius og var stattholder.

Mannen som skulle ha giftet seg med Lucia, ble sint for at han ikke fikk lov til å gifte seg allikevel, så han bestemte seg derfor for å gå til Paschasius og sladre til ham om at Lucia var kristen. Paschasius bestemte da at Lucia skulle arresteres og settes i fengsel.

Men Gud ga Lucia så mye kjærlighet, at hun våget å tro på Gud selv om det ikke var lov. Lucia ble dermed satt i fengsel og der var det mange menn som prøvde å skade henne og til og med å drepe henne. Men Gud hadde en plan for livet til Lucia. Gud reddet henne gang på gang, og mange begynte kanskje å tro at den Gud Lucia trodde på, var en ekte Gud. Til slutt ble Paschasius rasende sint, og han fikk samlet ved og tent opp et bål som han gav ordre om at Lucia skulles brennes på. Men selv ikke det virket! Flammene ville ikke røre henne. Da ilden sluknet, var Lucia like hel. Til slutt ble stattholderen og alle de andre redde, og de tok et sverd som de til slutt klarte å drepe henne med.

Lucia minner oss om at alt som er lyst og vakkert i denne verden kommer fra Gud. Hun viser oss at vi kan være lys, slik Jesus sa at vi skulle være det. Og Jesu lys vises ekstra godt der det er mørkt, der menneskene er slemme og gjør slike ting som ikke er gode i Guds øyne. Lucia lyste sterkere enn ilden, og derfor klarte de ikke å brenne henne på bålet de hadde satt opp.

Nå lyser hun også for oss gjennom hele året, og helt spesielt midt på vinteren, den 13. desember, når vi feirer minnet om henne med hvite klær og en krans av lys på hodet eller med lys i hendene. Da kan vi huske at også vi kan være lys i vår verden, for Jesus lyser inni oss alle og gir oss styrke til å la lyset skinne for alle. Og når vi strever med mørke rundt oss

eller inni oss, da kan vi be Den hellige Lucia om forbønn og hjelp til å være sterke i troen så Jesu lys på nytt kan stråle gjennom oss.

Kanskje husker du fortellingen fra evangeliet der Jesus snakker om de ti jomfruene som skulle vente på brudgommen om natten? Alle hadde hver sin lampe, men bare fem av jentene hadde med seg ekstra olje. Da det tok lang tid før brudgommen kom, sluknet lysene til de fem som ikke hadde med seg ekstra olje. Men lampene til de jentene som hadde med seg ekstra olje, brant gjennom hele natten, helt til brudgommen kom. Denne lignelsen handler om at vi som kristne skal ta godt vare på troen vår, og passe på å gi den det den trenger av næring for holde seg levende, helt til det tidspunktet da brudgommen, Jesus Kristus, kommer for å feire bryllupet sitt sammen med oss. Hvis vår omvendelse til livet i Kristus ikke bare skal bli som et blaff av ild som siden slokner ut, så må vi hver dag søke livet med og nær Den Hellige Ånd. Oljen er nemlig et symbol på Den Hellige Ånd, som vi ikke kan være foruten hvis vi vil se Kristus, brudgommen, når han kommer. Og inntil han kommer må vi som troende selv passe på å ikke gå tomme for Den Hellige Ånd.

Lucia betyr lys, og det er også grunnen til at vi feirer henne med brennende lys midt i den mørke vinteren. Og av alle helgener i hele Kirken representerer hun og alle fortellinger vi har bevart om hennes liv som kristen martyr fra de første århundrene, Den Hellige Ånd på en helt spesiell måte. Hun gjør oss oppmerksomme på nødvendigheten av å stadig leve i Den Hellige Ånds nærvær, og holde ut i troen helt til enden, så ikke vår tros flamme slokner ut før Kristus kommer.